

Komentář populárního podnikatele v cestovním ruchu mne silně oslovil. Tomio Okamura se sice zabývá "velkou politikou", ale jeho závěry by se jistě hodily aplikovat i v malých třebíčských poměrech. Pozorně si ho přečtěte. Co vás napadne? Že "stará" radniční garnitura připravila toto město o desítky a desítky miliónů, to je notoricky známo. Že si mnozí ze zastupitelů (i současných) žijí na podezřele vysoké noze, to již je známo o něco méně. Ale že nikdo nebyl pohnán k odpovědnosti za škody natož pak odsouzen, to je opravdu na pováženou. Tedy Tomio Okamura:

Nedávno jsem na svém blogu o aktuálním státním rozpočtu napsal: "Šetřit se musí. Pokud ale vláda chce, aby se lidé obětovali za zlodějny druhých, měla by je o peníze žádat méně arogantně. Měla by padnout na kolena a o peníze své občany s pokorou prosit." V reakci na to, mě spousta lidí obvinila z levičáctví.

Každá firma i stát má pokud možno hospodařit ze svého a půjčovat si jen na investice. Stejně tak musí dohlížet na to, aby se peníze nerozkrádaly nebo nevyhazovaly oknem na nesmyslné projekty.

Je tohle levicové nebo pravicové? Je to přece normální. Kdyby se stalo, že šéf mé kanceláře rozháže peníze určené na výplaty za nesmyslné zbytečnosti nebo za předražené nákupy (neřkuli, že by je přihrával za provize kamarádům), tak si neumím představit, že bych zaměstnancům řekl : Smůla, na výplatu není.

V první řadě bych žádal náhradu škody po tom, kdo ji způsobil.

Šílené je, že tahle jednoduchá a základní odpovědnost ve světě politiky a veřejné správy neexistuje. Konkrétní lidé jménem státu hospodaří s miliardami jako by byly jejich. Když ale přijde na lámání chleba, odpovědnost za peníze, často vyhozené oknem, nenese vlastně nikdo.

Krade se všude, jen u nás to není ostuda.

Také v dalších vyspělých zemích světa se veřejné peníze rozkrádají stejně jako u nás. Rozdíl tu ale je. Když to praskne, jdou většinou viníci do vězení. V USA často na desetiletí.

V Japonsku odpovědný politik dokonce někdy spáchá sebevraždu, aby předešel veřejné hanbě. Ne tak u nás. Jako by tu stále platilo staré heslo, "kdo nekrađe okrádá rodinu".

Severočeský boss a ex-senátor ODS Novák je od roku 2003 obviněn z korupce a braní úplatku ve výši 40 milionů a přesto vliv ve straně nepozbyl.

Sociálnědemokratický hejtman Palas má za sebou zřejmě daleko větší zmanipulované zakázky a vládne podle všeho stamiliony. Dnes je dokonce i senátorem a jeho vliv v ČSSD je nepřehlédnutelný.

Vážím si bohatých lidí, kteří svůj majetek nabyli poctivě. Když ale vidím, že desetimiliony utrácí za luxus státní úředníci, ministři, náměstci, hejtmani, pak zpozorním.

Ne tak česká policie nebo finanční úřad. Nás prostě smrtelníky přitom pronásledují a trestají úřady i pro nezdaněnou pětikorunu. Obyčejný zaměstnanec je státem oškubáný ještě než se mu vůbec výplata dostane do ruky.

Pak je tu sorta lidí, která vládne stamiliony, aniž by mohla doložit jejich legální původ. Spojují je dvě věci - jednak klidný spánek, protože po původu jejich majetku se nikdo nepídí (snad krom několika novinářů), hlavní poznávací znamení je silný politický vliv, napojení na některou ze stran podílejících se na vládě. Nejen té celostátní, ale i na vládách regionálních a samosprávných.

ČSSD léta navrhuje majetková přiznání - tj. doložení původu majetku pro osoby s majetkem v řádu desetimilionů. Tenhle nápad není ani nový ani levicový. Legendárního šéfa mafie Al Capona nezavřeli za vraždy ani pašování alkoholu, ale právě za nedoložené a nezdaněné příjmy. Nevím, jestli je to levicové nebo pravicové. Rozhodně to bylo správné.

Pokud někdo zatratí dobrou myšlenku jen proto, že se mu zdá levicová, nebo pravicová, pak je prostě jen hloupý. A bez ohledu, zda je levičák nebo pravičák.

Nebát se a nekrást, to bylo heslo prezidenta Masaryka. Lidé se dnes v podstatě dělí na dvě skupiny : Na ty, kdo se nebojí a kradou a na ty, kdo nekradou, ale bojí se zlodějům otevřeně postavit.

Myslím, že takhle si naplnění svého odkazu statečný a poctivý Moravák, "tatíček" Masaryk nepředstavoval.

Míč je v tuhle chvíli na straně policie, zastupitelství a justici. Už dnes máme trestný čin porušení povinností při správě cizího majetku, který se dá aplikovat na velkou část předražených nebo nesmyslných veřejných zakázek. Problém je, že zatím na jeho základě nikdo nikoho nestíhá ani nesoudí.

Problém je i v nás. Měli bychom více vyžadovat po svých zastupitelích, aby se nám zodpovídali ze své práce. Měli bychom po nich žádat zdůvodnění každého haléře, který z naší kasy utratí.

Měli bychom každého starostu, zastupitele, ministra, premiéra hnát k odpovědnosti za každou zmarněnou korunu.

Od politiků stále slyšíme, že milarda úspor tam či onam nehraje roli. V rámci rozpočtu je to zanedbatelná částka. Musím říct, že už za tyhle výroky by zasloužili po moravsku přes tu nevymáchanou papulu. Miliarda, že nic neznamená? Tak ať ji utratí ze svého. Dnes a denně se na všech úradech a ministerstvech utrácí zbytečně miliony, které přece někdo musel vydělat, dřít na ně a pak státu odevzdat. Například pardubický hejtman Radko Martínek dokázal oproti předchozímu vedení kraje osekát rozpočet o 25 procent a to bez omezení práce a služeb pro veřejnost. Jen prostě nekupuje předražené "krámy", netiskne předražené nanicovité brožury, ani neutrácí za nesmyslné akce pořádané jen pro potěchu úředníků. Veřejné soutěže směřují k jedinému - k výběru nejvýhodnější nabídky. Jde to, jen chtít a nebát se.

Také příklad pana Michálka v kauze ministerstva životního prostředí ukazuje, že to stále jde - nebát se a nekrást. Že má smysl postavit se zlodějům. Snažme se, ať není sám. Snažme se, aby v téhle zemi bohatli jen slušní a poctiví lidé. Snažme se, aby lumpy odměňoval jen soud

Zákony na to jsou. Ne, že ne. Snad se na to najde i dostatek lidí.

Tahle země je přece naše. Ne někoho nahoře. A je jen na nás, jak vypadá a jak vypadat bude.

Tomio Okamura | čtvrtek 23. prosinec 2010

(komentář pro server Podnikatel.cz)